

EIN LOBLIED AUF DIE KEMPERALLEE

von Franz Urbas

Was hier von der Kemperallee und ihren Anwohnern geschildert wird, besonders was sich auf die "Noberschef" bezieht, wird sich in vielen anderen Straßengemeinschaften wiederholen. Satire, leichte Ironie und Überheblichkeit gehören natürlich dazu, und man spürt, daß dies kein abfälliger Spott ist, sondern eher ein Ausdruck der Zusammengehörigkeit und Anhänglichkeit.

Wir lieben doch alle unsere Heimat Lank-Lotem und geben uns Mühe, die Vergangenheit wach zu halten und die Gegenwart zu verstehen....

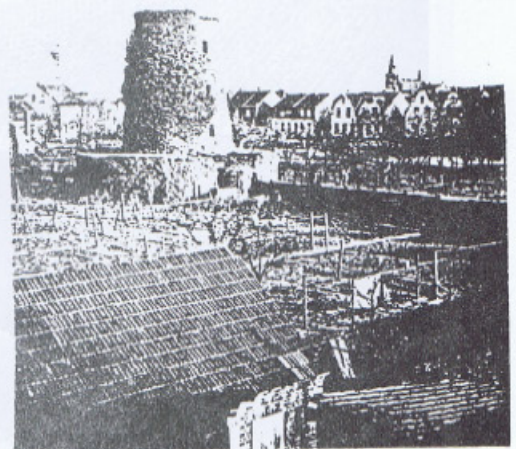
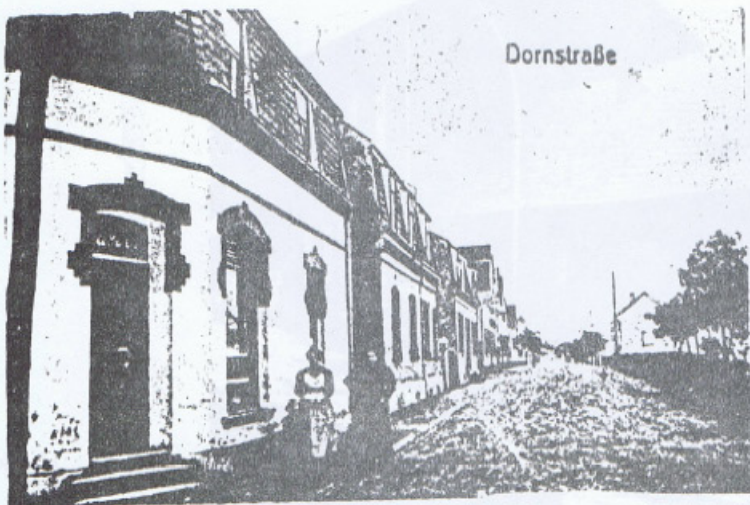
Weil esch en Lank-Lotem jeboore bön
hat esch alsoläëve em Sen,
dii Lüt ens janz besongisc h tu loove,
di op de Kemperallee dont woone.
Son äärlische Mensche, son präschtiye Lüt,
dat vengeste selde, woo jövt et dat hüt?!

Kemperallee, son härlisch Woot
so hescht en Lank de schönste Schtroot.
Ken Döörp, ken Schtat em janze Lank
hät son schöne Schtroot wi merh en Lank.
Hät schtaaze Bööm, dat es bekent,
dröm wöt se orh Allee jenent.

Wat es de Kö? en Búlevaar vör Riike,
di bloos op Pelz on Schmuk dont kiike.
Os braave, wakere, vrome Lüt
schtont morjes op bevüür dat dat lüt.
merh ärbeje dan dr janze Daarh,
on sent tevreene, hant kene Krarh.

Do kanse jon van Düür te Düür,
al koome se desch jlöklisch vüür.
Dat es äver orh werklesch soo:
bloos joe Mensche on emer vroom.
Di Noberschef es wi em Määrsche,
se türtele wi e Liibespäärke.

On sen' se tusaame bee dat Noberschafsfäs,
dan es so Läävdaarh norh kine vol jewäs.
Dan es dat eene Kroom, een Denge,
et wöt völ jelarht on al dont se senge.
Wää dat erläft, däa kan drop bloos saare:
dii Noberschef, dii deet sesch vrdraare.

Vörbeldlich fas halde se tusaame
di Vrolet - hüt säät merh Daame;
di hant vör sesch en extra Trüpkje,
den di trefe sesch em Kejelklüpke.
sojar beem Keejele, on dat es wischtisch,
sent se jebüürlisch, braav on züschtsich.

Di drenke jäärh, äver net völ,
sent männisch Kiir orh e betsche knöl;
dat kömp dan miir vam Schwadroniire,
vam Larhe, Senge, Eschofiire.
Di sent so laut, merh ment dan jraat,
norh schlemer als op 'm Kermesmaat.

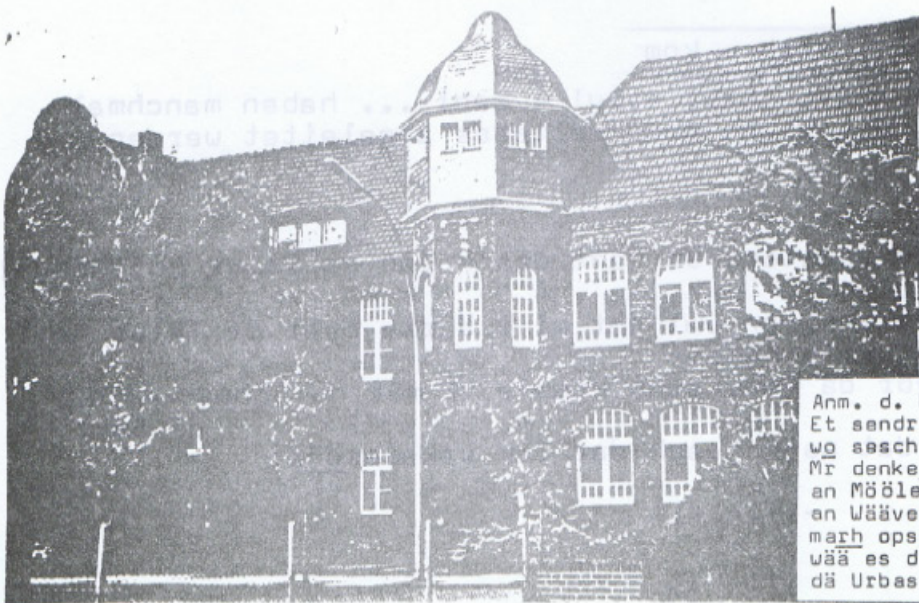
Wat sent de Mäner joet jeroone,
di mot esch jez partú ens loove.
Di sete Darh vör Darh tu Huus,
di drenke nix, jont net eruut.
Di käne kin Klups, kin Suupjelaare,
sent norh so kusch wii vröjer als Blaare.

Di hälpe de Vraues, on dont se vrwääne,
wen di erömsete, sent oves am jääne,
di Vlimerkis löp, dä Kaas schteet net schtel
di Mäner dont ales wat Vräuke so wel.
Wää so sin Frau op Häng deet draare,
vör däm dörvste rohisch "Jööpet" saare.

Kemperallee - du schöne Schtroot
do schtemp ales mönkesmoot,
di HÜüser on sojaar dä Jaat
ales es so fein paraat.
Dat deet dä leeve Jot beloone
weil do so braave Mensehe woone.

On wääde di enkel ens votjevaare,
en so ne lange schwate Waarel,
dan es de Noberschaf vrträäne,
Pasuur deet dreemol se norh sääne,
on ales bät - on jrent drbee,
so traurisch sent se, on so treu.

So woor et vröjer, so mot dat orh bliive,
joue Vründschaf, on nix övrdriive!
Ken Potkiikeree, ken Traatsche,
net nörjele, bem Angere knaatsche,
ömer jevälisch, de Düüre vas tu,
dan bliv dr Friede, on al hant se Rou!

Anm. d. Red:

Et sendr norh völ miir Jaate on Schtrootje,
wo sesch son Jedischkes van maake loote,
Mr denke do an de Angerschroot,
an Mööle, on Berliner Schtroot,
an Wäüver-, Krahe- on Jroote Jaat,
marh opschrive, et es nii tulaat;
wää es dan so flot on onscheneet vree?
dä Urbas Franz, dä hölpt ösch dobee.